

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6837/2544

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ บริษัทสุวิพลีวิศวกรรม จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ร.ฎ. มาตรา 90/4, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลรัษฎากร มาตรา 90/4 (7), 86/13, 77/1 ป.อ. มาตรา 83 เมื่อฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน และเป็นผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอมในนามของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 จึงเป็นตัวละครร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 อันจะต้องรับผิดตาม ป.อ. มาตรา 83 อยู่แล้ว กรณีจึงไม่ต้องอาศัยความในบทบัญญัติมาตรา 90/5 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งเป็นบทสันนิษฐานให้กรรมการหรือผู้แทนนิติบุคคล ต้องรับโทษฐานนั้นด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๐/๔ (๗), ๘๖/๑๓, ๗๗/๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๓ และริบของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๐/๔ (๗) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ปรับจำเลยที่ ๑ เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๗ ปี จำเลยที่ ๑ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ ริบของกลาง จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๐/๔ (๗) จำเลยที่ ๒ มีความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๐/๕ ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๒ ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า? พิจารณาแล้ว มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ ที่จำเลยทั้งสองฎีกาเป็นทำนองว่าโจทก์มีหน้าที่นำสืบพิสูจน์ว่า จำเลย ทั้งสองเป็นผู้กระทำความผิด แต่โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นแสดงว่า ใบกำกับภาษีจำนวน ๑๑๙ ฉบับ ตามเอกสารหมาย จ.๓ ถึง จ.๑๗ เป็นเอกสารปลอม จึงไม่อาจลงโทษจำเลยทั้งสองได้นั้น เห็นว่า ตามพฤติการณ์แห่งรูปคดีที่โจทก์นำสืบมีน้ำหนักเพียงพอให้ฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า ใบกำกับภาษีทั้ง ๑๑๙ ฉบับ ตามเอกสารหมาย จ.๓ ถึง จ.๑๗ ที่จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนได้นำมาใช้เป็นหลักฐานในการเครดิตภาษีล้วนแต่เป็นเอกสารปลอม โจทก์ไม่จำเป็นต้องมีประจักษ์พยานรู้เห็นโดยตรงถึงการทำเอกสารปลอมดังกล่าวมานำสืบแต่อย่างใด ที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ไม่ทราบว่าเป็นใบกำกับภาษีดังกล่าวเป็นเอกสารปลอมด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา จำเลยทั้งสองจึงมิได้มีเจตนากระทำความผิดนั้น ตามพฤติการณ์ส่อแสดงว่าจำเลยทั้งสองนำเอกสารใบกำกับภาษีตามเอกสารหมาย จ.๓ ถึง จ.๑๗ ไปใช้เครดิตภาษีโดยรู้อยู่ว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารปลอม พยานหลักฐานของจำเลยทั้งสองจึงไม่มีน้ำหนัก ฟังหากล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ จำเลยที่ ๑ จึงต้องมีความผิดตามฟ้อง ส่วนจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน และเป็นผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอมในนามของจำเลยที่ ๑ จึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ เป็นตัวละครร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ ๑

ดังนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๒ เป็นการร่วมกระทำผิดอันจะต้องรับผิดชอบตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ อยู่แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องอาศัยความในบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานให้กรรมการหรือผู้แทนนิติบุคคลต้องรับโทษฐาน นั้นด้วย ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ลงโทษจำเลยที่ ๒ โดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๕ จึงไม่ต้อง ด้วยความเห็นของศาลฎีกา ส่วนที่จำเลยที่ ๒ ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษนั้น เห็นว่า การกระทำของจำเลยที่ ๒ เป็นการทุจริตแสวงหาประโยชน์จากการคดโกงภาษีของรัฐซึ่ง มีผลกระทบก่อให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานและการพัฒนาประเทศชาติ เป็นตัวอย่างไม่ดี ที่สมควรกำราบปราบปราม มิให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป ประกอบกับศาลอุทธรณ์ได้ใช้ดุลพินิจแก้ไข เปลี่ยนแปลงกำหนดโทษจำคุกแก่จำเลยที่ ๒ ให้เบาลงอันเป็นคุณแก่จำเลยที่ ๒ ที่ไม่รู้สำนึกตัวกลัว ผิดและต่อสู้คดีมาโดยตลอดมากแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุสมควรจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ลงโทษจำเลย ที่ ๒ เบาลงและรอกการลงโทษแก่จำเลยที่ ๒ แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นชอบแล้ว ฎีกา ของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๙๐/๔ (๗) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สมชาย พงษ์ธา · กมล เพียรพิทักษ์ · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6837/2544>